

3 MÓZES 11-15. FEJEZET

Mielőtt elkezdenénk tanulmányozni a 11.-ik fejezetet, olvassuk el az 5Mózes 28 első verseit. Néha nagyon belebonyolódunk a törvénybe, és azt kívánjuk, hogy bárcsak kihagyhatnánk ezt a részt, hisz amúgy is Isten kegyelmi törvénye alatt vagyunk.

A valóság az, hogy Isten lelki törvényeket állít fel számunkra, és az 5Mózes 28-ban ezt mondta a törvénnyel kapcsolatban:

Ha engedelmesen hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára, ha megtartod és teljesíted mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ma parancsolok neked, akkor a föld minden népe fölé emel téged Istened, az ÚR.

Rád szállnak mindezek az áldások, és kísérnek téged, ha hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára.

Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőn.

Áldott lesz méhed gyümölcse, termőfölded gyümölcse és állataid ivadéka, teheneid ellése és juhaid szaporulata.

Áldott lesz kosarad és süttöteknőd.

Áldott leszel jártodban-keltedben!

Vereséggel sújtja az ÚR ellenségeidet, ha rád támadnak: egy úton vonulnak föl ellened, de hét úton menekülnek előled.

Áldást bocsát az ÚR csütreidre és minden vállalkozásodra, és megáld azon a földön, amelyet Istened, az ÚR ad neked.

Isten különleges lelki törvényeket adott számunkra. Ha ezeket betartjuk, akkor áldottak leszünk, ugyanakkor e fejezet végén azt is megtalálhatjuk, hogy mi történik abban az esetben, ha elvetjük ezeket a törvényeket:

De ha nem hallgatsz az ÚRnak, Istenednek a szavára, ha nem tartod meg, és nem teljesíted minden parancsolatát és rendelkezését, amelyeket ma megparancsolok neked, akkor rád szállnak mindezek az átkok, és kísérni fognak téged:

Átkozott leszel a városban, és átkozott leszel a mezőn.

Átkozott lesz kosarad és süttöteknőd.

Átkozott lesz méhed gyümölcse és termőfölded gyümölcse, teheneid ellése és juhaid szaporulata.

Átkozott leszel jártodban-keltedben.

Józsué könyvének első fejezetében Mózes végső utasításokat adott Józsuénak, és a 8.-ik versben ezt mondta:

Ne hagyd abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, hanem tanulmányozd éjjel-nappal, őrizd meg, és tartsd meg mindazt, ami ebben meg van írva. Akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz.

Ha megtartod a törvényt, ha olvasod, tanulmányozod azt, akkor Isten sikeressé tesz.

Az első zsoltárban ezt írja Dávid:

Boldog ember az, aki nem jár a bûnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére,

hanem az ÚR törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal.

Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja. Minden sikerül, amit tesz.

Tudom, hogy néha igen megterhelő ezeken a törvényeken keresztül rágni magatokat, de tudnotok kell azt, hogy ha ezeket tanulmányozzátok és a főleg, ha ezek szerint cselekedtek, akkor Isten áldása lesz az életetek. Izrael gyermekei nagyot hibáztak, mert azt hitték, hogy csak azért, mert övék a törvény, ez a tény megigazítja őket. De Pál azt mondta, hogy nem a törvény birtoklása, hanem annak cselekedete hozza az áldást.

A 3Mózes 11-ben az Úr azokat az ételeket sorolja fel, amelyeket ehetek, és amelyeket nem ehetek. Ez számomra azt mutatja, hogy Isten igenis érdekelt a mi egészségünk alakulásában. Ha az Úr ma szólna hozzánk, akkor sokat intene minket a rossz étellekkel kapcsolatban, hisz nem teheted meg, hogy eszed ezeket a szemeteket, és ugyanakkor azt kéred tőle, hogy adjon jó egészséget neked.

Az Isten által megengedett ételek jók, egészségesek és táplálóak, és minden eltiltott étel háttérben egészségügyi okok húzódtak. Az Újszövetségben olvashatjuk, hogy „minden szabad nekem, de nem minden használ”. Péter látomásában egy lepedőt látott leereszkedni a mennyből, amelyben tiszta és tisztátalan ételek voltak, és az Úr azt mondta, hogy „Kelj fel, Péter, öld meg és egyél!”, mire Péter azt válaszolta, hogy „Nem úgy, Uram, én sohasem ettem tisztátalan dolgot.”

Sokan ezt zöld lámpaként értelmezik, mert szerintük Isten itt azt mondta, hogy bármit megehetünk: szalonnát, disznósültet, stb., mert Isten azt mondta, hogy „Ne mondd tisztátalannak azt, amit én megtisztítottam.” De Isten nem disznóhúsról beszélt ebben a versben, hanem a pogányokról, és azért szólt így Péterhez, mert éppen a pogányokhoz akarta elküldeni őt.

Ugyanakkor biztos vagyok benne, hogy Pál elég felszabadult zsidó volt ahhoz, hogy disznósültet is ehetett, amikor azt eléje rakták, mert azt mondta, hogy „minden jó számodra, hogyha hálaadással eszed, és edd meg, amit eléd tesznek, ne kérdezősködj.” Ezt azonban nem kifejezetten disznóhússal, hanem a pogány isteneknek áldozott hússal kapcsolatban mondta.

Jézus azt mondta, hogy nem az teszi tisztátalanná az embert, ami bemeleg a szájon, hanem

Ami azonban kijön a szájból, az a szívből származik, és az teszi tisztátalanná az embert.

Szerintem az Úr az Újszövetségben megengedte, hogy mi pogányok olyan húst együnk, ami annak idején tiltott volt a zsidóknak. Amikor a pogány gyülekezetek törvénnyel szembeni engedelmességéről vitáztak, Péter azt mondta, hogy „ne tegyünk rájuk olyan terheket, amelyeket semmi mi, sem atyáink nem voltak képesek elviselni.” Ezért csak azt említették meg, hogy ne egyenek megfulladt állatból, azaz olyanból, amelyben a vére még benne van, és olyanból, amelyet bálványoknak áldoztak, de nem sorolták fel azt a hosszú listát, amelyet Isten itt a 3Mózesben adott nekik.

A 3Mózes 11.-ik fejezetében megtalálhatjuk azokat az állatokat, amelyekből ehetek, ugyanakkor Isten adott egy alaptörvényt is:

megehettek minden kérődző állatot, amely hasított körmű, mégpedig egészen kettéhasadt körmű.

De nem ehetitek meg a kérődzők és a hasított körműek közül ezeket: a tevét, mert kérődző ugyan, de nem hasított körmű, ezért nektek tisztátalan.

A hörcsög kérődző ugyan, de nem hasított körmű: tisztátalan.

A nyúl kérődző ugyan, de nem hasított a körme: tisztátalan.

Valaki egyszer azt mesélte, hogy volt egy barátja, aki emiatt a vers miatt többé már nem hitt a Bibliában, mert azt mondta, hogy a nyúl nem kérődző, és ha a Biblia valóban Isten Igéje lenne, akkor nem írna ilyet, hogy a nyúl kérődző. Az eredeti héberben ennek az állatnak a neve „arnehbeth”, amiről nem tudjuk pontosan, hogy milyen állat, de a fordítók nyúlnak fordították. Ugyanakkor nemrég fedezték fel, hogy a

nyúl valóban kérődző állat, és mindez most már tudományosan bizonyított tényé vált. Ezek szerint a szóbanforgó ember semmiért adta oda a hitét, ami igen tragikus.

Természetesen nem nehéz megérteni az ezek mögött húzódó egészségügyi okokat. A vadnyulak gyakran hordozták magukban a sárgaláz tüneteit, és ez így van a mai napig is. A disznóhússal pedig az a helyzet, hogy nagyon fontos alaposan megsütni, mert betegséget hordozhat magában. Sokan betegedtek már meg a nem alaposan megsütött, megfőzött disznóhústól, és ebből is láthatjuk, hogy Isten védte az izraelieket ezekkel a parancsolatokkal.

Mindabból, ami a vízben él, ezeket ehetitek meg: megehetitek a vízben, a tengerekben és a folyókban élők közül mindazt, aminek uszonya és pikkelye van.

De legyen utálatos a tengerekben és folyókban mindaz, aminek nincs uszonya és pikkelye, akármilyen vízben nyüzsgő és akármilyen vízben élő lény is az.

Ez azt jelenti, hogy sok tengeri lényt nem szabadott megenni, mint pl. a rákot, a kagylókat, amelyek bizonyos hónapokban gyilkos méreggel vannak tele.

A madarak közül ezeket tartásatok utálatosnak, és meg ne egyétek, mert utálatosak: a sas, a keselyű és a halászsas,

a sólyom és a héjafélék,

minden fajta holló,

a strucc, a bagoly, a sirály és a karvalyfélék,

a kuvik, a vöcsök és a fülesbagoly,

a bölömbika, a pelikán és a dögkeselyű,

a gólya és a szarkafélék, a búbos banka és a denevér.

Hát ezekkel eddig sohasem volt problémám, nem éreztem kísértést arra, hogy ezekből egyek.

Csak azt ehetitek meg az összes négy lábú szárnyas rovar közül, amelyiknek a lábain felül lábszárai is vannak, hogy szökdécselhessen velük a földön.

Ezeket ehetitek meg közülük: a vándorsáskafajtát, a kövisáskafajtát, a szöcskeféléket és a marokkói sáskafajtát.

Minden egyéb négy lábú szárnyas rovar utálatos.

Ezekkel tisztátalanná teszitek magatokat. Mindaz, aki a tetemüket érinti, tisztátalan lesz estig.

További szabályokat is ad Isten a dolgok megmosására, illetve saját megtisztításodra, miután holt tetemekhez értél – mind értelmes higiéniai szabályok ezek. Érdekes, hogy minden fejezet végén összefoglalja mindazt, amiről addig szó volt:

Ez az állatokról, madarokról, a vizekben nyüzsgő mindenféle élőlényről és a földön csúszómászó mindenféle állatról szóló törvény.

E szerint kell különbséget tenni a tisztátalan és tiszta közt, a megehető állatok és a meg nem ehető állatok közt.

Közben még érdekes, hogy az egerek, csigák és gyíkok is a tiltólistára kerültek.

A 12.-ik fejezet a gyereket szülő asszonnyal kapcsolatos.

Ha egy asszony fogan, és fiút szül, tisztátalan lesz hét napig, ugyanolyan tisztátalan, mint a havi tisztulás idején.

A nyolcadik napon metéljék körül a fiú szeméremteste bőrét.

Még harminchárom napig maradjon otthon az anya, míg megtisztul a vértől. Semmiféle szent dolgot nem érinthet, a szent helyre sem mehet be, míg el nem telnek tisztulásának a napjai.

Ha pedig leányt szül, két hétig lesz olyan tisztátalan, mint a havi tisztuláskor, és hatvanhat napig kell otthon maradnia, míg megtisztul a vértől.

Amikor eltelnek a fiú vagy leány miatti tisztulásának napjai, akkor vigyen el egy esztendőös bárányt égőáldozatul, egy galambfiókát vagy egy gerlicét pedig vétekáldozatul a kijelentés sátrának a bejárata elé, a paphoz.

Az pedig mutassa be az ÚR színe előtt, és végezzen engesztelést az asszonyért, akkor tisztává lesz a vérfolyás után. Ez a törvény vonatkozik a fiút vagy leányt szülő asszonyra.

De ha nem telik neki bárányra, akkor fogjon két gerlicét vagy két galambfiókát: egyet égőáldozatul, egyet vétekáldozatul. A pap pedig végezze el az engesztelést az asszonyért, és az tiszta lesz.

Érdekes, hogy amikor Mária és József Jézus születése után elmentek e megtisztulási szertartásra a templomba, akkor Mária két galambot vitt oda, ami arra utalhat, hogy szegények voltak, és nem engedhették meg maguknak, hogy bárányt vigyenek a paphoz.

A 13.-ik fejezetben Isten a leprával foglalkozik. A papoknak utasításokat ad, hogy miként állapítsák meg a lepra jelenlétét. Ennek két oka volt: ha valóban lepra volt, akkor el kellett különíteni őket a többiektől, hogy ne terjedjen tovább a betegség, másodszer pedig azért kellett a vizsgálat, hogy senki se kerüljön karanténba azok közül, akik valójában nem voltak leprások.

A 45.-ik versben olvashatjuk, hogy ha valóban leprás volt, akkor azt kellett kiáltsa, hogy: „tisztátalan, tisztátalan!”, és arra vonatkozó utasítások is vannak, hogy miként kell a ruhákat megsemmisíteni, amelyeket beszennyezett a betegség.

Az 59.-ik versben:

Ez a gyapjú- vagy lenruhán, vásznon, szöveten vagy bármilyen bőrholmin levő poklos kiütés törvénye. Ennek az alapján mondják tisztának vagy tisztátalannak.

A 14.-ik fejezet csodálatos szavakkal kezdődik:

Azután így beszélt Mózeshez az ÚR:

Ez a poklos emberre vonatkozó törvény, amikor megtisztulva a pap elé kerül:

Nagyon érdekes szavak ezek, mert a lepra gyógyíthatatlan. Isten a törvényben az emberektől függetlenül külön lehetőséget tartott fent kegyelmények gyakorlására. Technikai értelemben a lepra még a mai napig is gyógyíthatatlan betegségnek számít, mégis, Isten a törvényben saját magának szabad utat adott arra, hogy természetfeletti módon munkálkodhasson és gyógyíthasson.

menjen ki a pap a táboron kívülre, és ha úgy látja a pap, hogy meggyógyult a poklos ember a poklos kiütésből,

akkor hozzanak a pap parancsára a megtisztulni akaróért két élő tiszta madarat, cédrusfát, bíborfonalat és izsópot.

Azután vágják le a pap parancsára az egyik madarat cserépedény fölött, forrásvíz mellett.

Fogja a pap az élő madarat, a cédrusfát, a bíborfonalat és az izsópot, és mártsa bele azokat az élő madárral együtt a forrásvíz mellett levágott madár vérébe.

Azután hintse meg a poklosságból megtisztulni akarót hétszer, és mondja ki, hogy tiszta. Az élő madarat pedig eressze szabadon a mezőn.

A megtisztulni akaró mossa ki ruháját, borotválja le mindenütt a szőrét, mosakodjék meg vízben, és tiszta lesz. Azután bemehet a táborba, de hét napig maradjon a sátoron kívül.

A hetedik napon borotválja le mindenütt a szőrét, a haját, szakállát, szemöldökét, és borotválja le mindenütt a szőrét. Mossa ki a ruháját, és mossa meg a testét vízben, akkor tiszta lesz.

A nyolcadik napon hozzon két hibátlan bárányt meg egy esztendő s hibátlan nőtény bárányt. Ételáldozatul pedig háromtized véka finomlisztet olajjal gyúrva, meg fél liternyi olajat.

Állítsa oda a tisztítást végző pap a megtisztulni akarót ezekkel együtt az ÚR elé, a kijelentés sátrának a bejáratához.

Azután fogja a pap az egyik bárányt, mutassa be jóvátételi áldozatul a fél liternyi olajjal együtt: mutassa fel azokat felmutatási áldozatként az ÚR színe előtt.

A bárányt azon a helyen vágja le, ahol a vétekáldozatot és az égőáldozatot szokták levágni, vagyis a szent helyen, mert a vétekáldozathoz hasonlóan ez a jóvátételi áldozat is a papé. Igen szentséges az.

Vegyen a pap a jóvátételi áldozat véréből, és kenje meg azzal a pap a megtisztulni akarónak a jobb füle cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját.

Vegyen a pap a fél liternyi olajból is, és öntsön a pap a bal tenyerébe, majd mártsa bele a pap jobb kezének az ujját a bal tenyerében levő olajba, és hintsen ujjával az olajból hétszer az ÚR színe elé.

A tenyerén maradt olajjal kenje meg a pap a megtisztulni akarónak a jobb füle cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját, a jóvátételi áldozat vére helyén.

A tenyerében maradt olajat pedig kenje a pap a megtisztulni akarónak a fejére. Így végezze el érte a pap az engesztelést az ÚR színe előtt.

Azután készítse el a pap a vétekáldozatot, és végezzen engesztelést a tisztátalanságból megtisztulni akaróért. Majd vágja le az égőáldozatot.

Vigye fel a pap az égőáldozatot meg az ételáldozatot az oltárra. Így végezzen érte engesztelést a pap, és akkor tiszta lesz.

De aki szegény ember, és nem telik neki ennyire, az hozzon egy bárányt jóvátételi áldozatul, felmutatásra, hogy engesztelést végezzenek érte: ételáldozatul meg egytized véka olajjal gyúrt finomlisztet és fél liternyi olajat.

Hozzon két gerlicét vagy két galambfiókát is, ahogyan telik neki, az egyiket vétekáldozatra, a másikat égőáldozatra.

Vigye el azokat tisztulásának nyolcadik napján a paphoz, a kijelentés sátrának a bejáratához az ÚR színe elé.

Fogja a pap a jóvátételi áldozatra való bárányt és a fél liternyi olajat, és mutassa fel azokat a pap felmutatott áldozatként az ÚR színe előtt.

Azután vágja le a jóvátételi áldozatra való bárányt. Vegyen a pap a jóvátételi áldozat véréből, és kenje meg a megtisztulni akaró jobb füle cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját.

Öntsön a pap az olajból a maga bal tenyerébe, és a bal tenyerében levő olajból hintsen a pap jobb kezének az ujjával hétszer az ÚR színe elé.

Azután kenje meg a pap a tenyerében levő olajból a megtisztulni akaró jobb füle cimpáját, a jobb keze hüvelykujját és a jobb lába nagyujját, a jóvátételi áldozat vérenek a helyén.

Ez tehát az a folyamat, amely segítségével a meggyógyult leprást visszafogadták a közösségbe, és ismét az emberek között élhetett.

A leprát gyakran a bűnnel hozták kapcsolatba, mert titok övezte az eredetét és a közvetítését is. Nem tudjuk, hogy mi által kerül egyik emberről a másikra a lepra, és azt sem, hogy hogyan lehet megkapni azt, ugyanúgy, ahogyan azt sem tudjuk, hogy a bűnt hogyan terjeszti egyik ember a másikra. De azt látjuk, hogy minden ember meghal a bűn miatt.

A lepra az emberek tudomány alapján gyógyíthatatlan. Gyógyszerek segítségével meg lehet ugyan állítani a betegség előrehaladását, de nem lehet meggyógyítani a beteget.

Ugyanígy a bűn is, emberi mérce szerint gyógyíthatatlan. A lepra halálos, ugyanígy a bűn is az. A lepra a testen belül először az idegeket támadja meg, és fokozatosan veszi át az uralmat a test fölött, ugyanígy a bűn is fokozatosan veszi hatalmába az embert, majd lassan elpusztítja az ember ellenállását.

A leprás tisztulási folyamatában láthatjuk, hogy az egyik madarat megölik, és az ő vérének egy vizes edénybe engedik, amelybe aztán belemártják a másik madarat. Biztos vagyok benne, hogy mindennek szimbolikus jelentősége van, csakúgy, mint a cédrusfának, a bíbornak, az izsópnak és a véres víznek. Mindezek Jézus Krisztus áldozatára mutatnak, aki értünk áldozta fel magát.

Érdekes, hogy a teljes Ószövetség át van fonva egy bíborfonallal, amely Jézus Krisztus irányába mutat. Itt a leprás kellett hozza ezt a bíborfonalat. Később Ráháb is egy bársonykötelet kellett leengedjen az ablakán keresztül, hogy amikor Izrael gyermekei elfoglalták Jerikót mindenki megmenekülhessen, aki abban a házban volt, ahonnan a bársonykötél kilógott.

A cédrusfa természetesen előre mutathatott a keresztre, és biztos vagyok benne, hogy ők mindnyájan valami módon nagyon várták már a keresztet. Lehet, hogy a kereszttel cédrusfából volt, ezt nem tudom, de nem lennék meglepve. A véres víz előremutat arra, amikor Jézus oldalát a római katona keresztülszúrta és véres víz tört elő onnan. Ez a mi Jézus Krisztus vére általi megtisztulásunkra utal.

Az izsópra emlékeztek, hogy amikor ott függött a kereszten, akkor vették az izsópbokrot, ecetet tettek rá, és megérintették az ajkát ezzel, amikor azt kiáltotta, hogy „Szomjazom!” Mindenben ott van ez a gyönyörű szimbolizmus, és amint olvasod és megnyitod szíved a Lélek előtt, biztos vagyok benne, hogy Isten szólni fog hozzád, és megmutatja, hogy miként alkalmazhatod ezeket a sorokat az életedben.

Nem szeretem belemagyarázni a lelkiséget, de biztos vagyok benne, hogy egy lelki párhuzam húzódik végig az Írásokon. Ezek magyarázata nem az én stílusom, és ezt meghagyom azoknak, akik mélyebben belelátanak az ilyenfajta analógiákban. Amikor viszont ezekre rámutatnak, akkor én ezeket nagyon szépnek találom.

Végül pedig a leprás Istennek való elköteleződését láthatjuk, a vért a fülcimpáján, a hüvelykujján és a lábain, amely azt jelképezi, hogy Istennek szánja az életét. Ugyanezt tették Áronnal is, amikor pappá szentelték: a füle Isten hangjára nyíljon meg, a keze Isten munkáját végezze, és a lábai Isten útjain járjanak.

Ez ránk is vonatkozik, akik megtisztultunk bűneinktől. A megtisztulás nem jelenti azt, hogy ezzel minden be van fejezve. Istennek szánt életet kell éljünk, miközben el kell kötelezzük neki magunkat: a fülnk az Ő hangjára legyen nyitott, a kezünk az Ő munkáját végezze, a lábunk pedig az Ő útján járjon! Az analógia kézzelfogható itt a leprás megtisztulása és a bűnös megtisztulása között.

Ez a törvény vonatkozik arra, akin poklos kiütés volt, de nem telik neki többre, amikor meg akar tisztulni.

Azután így beszélt az ÚR Mózeshez és Áronhoz:

Ha majd bementek Kánaán földjére, amelyet én adok nektek birtokul, és ha poklos kiütést bocsátok valamelyik házra a birtokokban levő földön,

Ez egy penészhez hasonló dolog lehetett. Ha ez megjelent, akkor le kellett tisztítsák, újra kellett vakolják és ha ismét kiütött, akkor az egész házat teljesen le kellett rombolni. Ha a vakolás után nem ütött ki ismét a penész, akkor a ház tiszta volt, és lehetett benne élni.

A 15.-ik fejezetben Isten a test felületén levő gennyes sebekkel foglalkozik. Ismét higiéniai szabályokat olvashatunk arra vonatkozóan, hogy minden, amit a beteg visel, és amit megérint az tisztátalanná válik. Olvashatunk a különböző mosakodásokról, amelyeket addig kell végezni, amíg a fertőzés teljesen meggyógyul.

Érdekes, hogy ezek a tisztaságra vonatkozó törvények nagyon fontosak voltak akkoriban. Egészen a 20.-ik század elejéig a kórházakban sem voltak megfelelő higiéniai szabályok, a doktorok sem tisztálkodtak rendszeren. Az volt a szokás, hogy minél véresebb a doktor ruhája, annál hatékonyabbnak tűnik a munkája. Egyik betegről a másikhoz, egyik szüléstől a másikhoz, egyik operációtól a másikhoz mentek tisztálkodás nélkül.

Az a doktoroknak, aki elsőként azt ajánlotta, hogy a doktorok tisztálkodjanak megfelelően, majdnem elvesztette az állását. Később statisztikailag be tudta bizonyítani, hogy a halálozási arány a betegek között, és főleg a szülő anyák között sokkal alacsonyabb volt, mint a többiek esetében, csak azért, mert megfelelően tisztálkodott.

Minezekre csak száz évvel ezelőtt jöttek rá, de ha elolvasták volna Isten törvényeit, akkor tudhatták volna, hogy milyen fontos a tisztálkodás és a mosakodás. A Biblia nem állítja azt, hogy a tisztaság felér a szentséggel. Ezt a Korán állítja. Viszont a Bibliából is kiderül, hogy a testi tisztaság is fontos dolog azért, hogy egészségesek lehessünk.

A 15.-ik fejezet végigmegegy a fertőzések megtisztításán, majd a női menstruációs periódusra vonatkozó szabályokat is olvashatjuk. Ebben a periódusban a nő tisztátalannak számított, ugyanúgy, mint az is, aki megérintette az ágyat, amelyben aludt, és meg kellett mosakodjon. A menstruációs periódusa után pedig 7 napig kellett várjon elkülönítve, majd a 8.-ik napon két fiatal galambot vitt a paphoz égő és vétékáldozatként, és utána tisztának mondták ki, és ismét lehetett fizikai kapcsolata a férjével.

Érdekes, hogy ez volt az egyik oka annak, hogy miért szaporodtak olyan hatékonyan ezek az emberek, hisz pont abban a periódusban kezdhették újra a testi kapcsolatot, amikor a női petesejt megérett.

Így óvjátok Izráel fiait a tisztátalanságtól, hogy meg ne haljanak tisztátalanságuk miatt, tisztátalanná téve hajlékomat, amely közöttük van.

A tisztátalanságnak a szertartások szempontjából volt jelentősége, mert ezalatt nem engedélyezték számukra az Isten sátrába való bemenetelt.

41 perc